

Lišanské šlapeto

ROČNÍK 3 ČÍSLO 9

WWW.LISANSKASLAPKA.CZ

LISTOPAD 2022

Lišanská Šlapka z.s. Vás srdečně zve
v neděli **27. listopadu 2022**

21. SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

děti recitace a zpěv
čaj • punčogrog
kalendář pro děti
hudba DJ SPAJKY

LUPOFYT
Chrástany s. r. o.

u obecního úřadu od 17 hodin

Obecní úřad
Lišany

Zvou pořadatelé!
www.lisanskaslapka.cz

Pro podzim je typické, že v našich klimatických podmínkách vytváří krásné barevné scenérie. Listnaté stromy opadávají a listí hraje všemi možnými hřejivými barvami. Je to prostě pastva pro oči. Uvědomme si, že ne každý evropský stát zažívá v tomto ročním období

totéž co my v České republice. Během října a listopadu přijíždí do naší vlasti spousta cizinců zejména z jihu Evropy, aby se pokochala naší přírodou.

Lišanská šlapka přijemní našim obyvatelům podzimní čas tradičním rozsvícením vánočního stromu. Přijďte si poslechnout české básničky, ko-

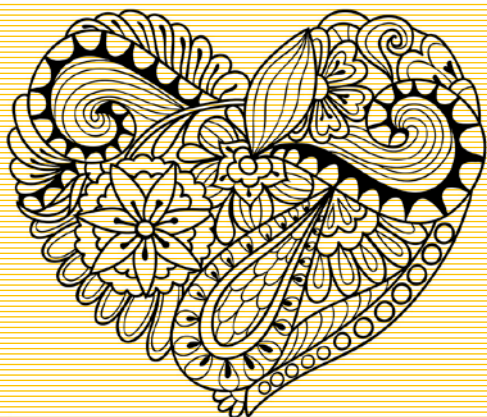
ledy a písně v podání lišanských dětí. Také oceníme nejhezčí venkovní vánoční výzdobu. Energie není levná, ale alespoň na chvíli zkusme rozzářit vesnici. Uděláme tím radost nejen našim nejmenším ale i sami sobě.

Lišanská šlapka se snaží držet krok s dobou a ctít rčení: Kdo chvíli stál, ten stojí opodál. Proto již minulé číslo Lišanského šlapeta jste si mohli najít v elektronické podobě na našich stránkách www.Lisanskaslapka.cz. Řečeno slovy mladé generace – chceme být IN.

Milí spoluobčané, užijte si krásné vánoční svátky a pohledte na svět z té lepší stránky. Všeobecně přece platí, že vždy záleží především na nás, jaký úhel pohledu si vybereme. A to je přece dobrá zpráva.

ŠLAP! Irena Mikolášová

VĚRNOST

Jaroslav Mikoláš

Co je to věrnost?
Slovo jako každé jiné
nebo je v něčem jinačí?
Záleží na tom, kdy vyslovíš je,
proč, kde a s kým.

V oparu lásky slíbíš
a šeptáš věř,
že věrný jsi
a navždy zůstaneš.

A když vítr zaduje
a opar zmizí,
vzpomeneš si na chvíli,
co nebylo ti cizí?

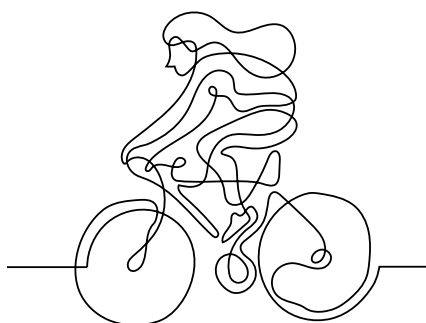
Volby

Děkuji lišanským občanům za projevenou důvěru v letošních komunálních volbách. Jako předseda Kontrolního výboru mám připravený tým spolupracovníků, se kterými chceme společně s celým obecním zastupitelstvem pracovat pro vytváření co nejlepších životních podmínek pro občany naší krásné vesnice. Budu se snažit vaši důvěru nezklamat. Očekávám vaši aktivní účast a nové podněty a nápady.

Děkuji ing. Jaroslav Mikoláš

O lišanské šlapce

pokračování č. 8

Vážení a milí, opět otevírám naši kroniku a nechávám se unášet vzpomínkami. Na řadě je již 11. ročník cyklistického závodu a výletu Lišanská šlapka – memoriál Franty Mašína. Naše malá četba na pokračování Vás jistě potěší.

V sobotu 14. května 2005 v 11 hodin odstartovalo od lišanské sokolovny 427 cyklistů, což je o 103 více než v předchozím roce (374 mužů, 53 žen a z toho 29 lišaňáků). Rekordní počet závodníků, štědrí sponzoři, obětaví pořadatelé, skvělí diváci, přiměřená délka trati (65 km) vedená tradičně CHKO Křivoklátsko, svědčí o oblíbenosti této sportovně-kulturní akce. Před startem vystoupily již tradičně mažoretky Sedmikrásky ze Žatce. Poté promluvily celebrity našeho závodu – ředitel Jaroslav Mikoláš, náměstek ministryně školství Václav Pícl, starosta Rakovníka Zdeněk Nejdrl a starostka Lišan Dana Medřická. Staros-

tu královského města vždy doprovází rakovničtí ostrostřelci, kteří výstřelem ze svých pušek odstartovali náš závod.

Letošní ročník se jel v režii Jiřího Ježka z Prahy, držitele zlaté medaile z paraolympijských her v Aténách v roce 2004. Pro vítězství si dojel v rekordním čase všech dosavadních ročníků 1:33:51 a jeho čas nebyl nikdy překonán. Je neuvěřitelné, co tento chlapec, který nemá pravou nohu dokáže. Závodí 10 let a účastní se celé řady významných mezinárodních závodů nejen postižených, ale také zdravých cyklistů. Vyhrál tedy Jiří Ježek, nejlepší z žen byla Petra Kottová z Kladna v čase 1:51:30, skončila na 24. místě a nejrychlejší z Lišan byl Jan Hrubeš v čase 1:52:26, byl dvacátýšestý.

Nyní uvedu prvních 10 závodníků z Lišan (v závorce je celkové umístění): Jan Hrubeš 1:52:26 (26.), Jaromír Roušavý 1:53:53 (31.), Jaroslav Mikoláš ml. 2:06:26 (70.), Miroslav Hrouda 2:06:53 (73.), Petr Hoffmann 2:20:22. (113.), Jitka Mikolášová 2:21:00 (115.), František Bušek 2:25:18 (124.), Václav Fencel 2:26:23 (129.), Evžen Hrubeš 2:34:02 (156.), Jiří Svejkský 2:34:03 (157.).

Dovolte, abych tentokrát vyjmenovala 10 žen, cyklistek z Lišan, které závod jely: Jitka Mikolášová 2:21:00 (115.), umístila v top desítce mezi muži na šestém místě. Nataša Bušková 3:02:50 (249.), Jana Baluchová 3:08:08 (266.), Alena Vitnerová 3:09:58 (271.), Alena Korcinová 3:12:21 (279.), Lucie Nováková 3:17:57 (294.), Štěpánka Nováková 3:36:13 (337.), Jitka Bidrmanová 3:38:13 (344.), Jitka Vurbsová 4:11:41 (372.), Martina Karásková 4:14:41 (382.). Bravo děvčata!

Dojezd do cíle v Lišanech byl stanoven do 15.30 hodin a většina účastníků tento limit splnila. Později dojezdilo 45 cyklistů. Klobouk dolů před výkony všech, neboť trať je velmi náročná. Střídají se prudké sjezdy a stoupání, tak jako v Alpách!!

Po krátkém občerstvení / samozřejmě byl řízek Lišanské šlapky / a sdílení prvních dojmů se konalo slavnostní vyhlášení výsledků na sále sokolovny. Vítězové se vyhlášovali ve třech kategoriích na 1. – 10. místě: muži, ženy, lišaňáci. Kromě dekorování vítězů byli věcnými cenami odměněni sportovci, kteří skončili na 20., 30.,100., ...až..420. místě, prostě každý desátý na výsledkové listině. O zpříjemnění celého vyhlášení se postaraly mažoretky a cvičenky aerobiku z Rakovníka. Naši spon-

zoři slosovali startovní čísla a závodníci vyhráli dvě televize, kolo, hi-fi věž, mikrovlnku a rádio.

Na samém konci slosování moderátor Karel Diviš a Irena Mikolášová poděkovali všem, cyklistům, organizátorům, pořadatelům, motorkářům, zapsivatelkám, řidičům doprovodných vozidel, naší paní doktorce a její sestřičce, počítačovým expertům (výsledková listina), fotografům a kameramanovi za skvělý přístup k naší velké a krásné akci.

Ještě musím dodat, poprvé jsme měli smůlu, byli dva zranění. Krátce po startu ještě v Rakovníku, spadl z kola Jaroslav Mikoláš. První pomoc mu poskytli nějací automobilisté a posléze ho naše sponzorská sanitka s doktorkou Jeníkovou odvezla do nemocnice. Paní doktorka také ošetřila Lenku Pišovou, která najela na obrubník a spadla. Naše sanitka ji také dopravila do nemocnice. Jaroslav měl zlomenou klíční kost a otřes mozku a Lenka pouze odřeniny. Sanitka Dopravní zdravotní služby pana Krátkého z Nýřan měla letos premiéru

a hned se osvědčila. Odvezla zraněné a absolvovala celou trasu se závodníky. Poděkování patří panu Krátkému, jeho dceři Haně Krátké a jejímu příteli Václavu Denkovi, řidiči sanitky. Všichni jsou kamarádi Vladky a Radka Kinkalových.

V úterý byl v okresních novinách titulek: „Lišanská šlapka lámala rekordy, její ředitel leží v nemocnici!“

Vše dopadlo dobře! Lenka po propuštění z nemocnice došla pěšky do Lišan a stihla závěrečné hodnocení, kde obdržela Baluchovu cenu pro největšího smolaře. Jaroslav byl již druhý den doma.

ŠLAP! Vlasta Kinkalová

Netradiční pravidelnou pondělní hodinu cvičení zažily Lišanské aero/ba/bičky. Proč si nezkusit něco jiného než je aerobic? Ženy se rozhodly vzpomínat si na hodiny v Tanečních a obnovit si znalosti některých základních kroků.

Na pondělí 17. 10. 2022 jsem pozvala osobu vskutku povolanou. Naší pravidelnou cvičenkou je totiž Táňa Ambrůžková z Lužné. Požádala jsem jejím prostřednictvím manžela Fandu, aby nám udělal ukázkovou vyučovací hodinu tance. Pan František Ambrůzek tancoval v Nezbedném bakaláři a protancoval se do 3. výkonnostní třídy v latinskoamerických tancích.

„Po vojně a pak i po svatbě jsme vystupovali s Osvětovou besedou Lužná na různých kulturních akcích po okrese. Nejčastěji na MDŽ nebo na výročních schůzích JZD. Bylo to fajn, parta byla výborná, i když jsme tam s manželem byli nejmladší. Jistě si starší lišaňáci vzpomenou,“ vysvětlila nám Táňa.

Lišanské aero/ba/bičky přistoupily k nácviku zodpovědně a zúčastnily se výuky v počtu 11 osob. Na program byly 3 tance: jive = džajf, chacha = čača a samba = samba.

Zatím jsme tancovaly samy bez partnerů. Teď přichází ta těžší část tzn. naučit naše muže tyto taneční variace.

ŠLAP! Irena Mikolášová

Táňa a František Ambrůzkovi

Táňa a František Ambrůzkovi

Tak tu máme další školní rok a další cvičení. Od října se opět scházíme každé úterý v tělocvičně ZŠ v Lišanech.

Cvičení dětí od 6 let začíná vždy v 15h. S dětmi hráme různé pohybové hry, tancujeme, nacvičujeme moderní tanec, s kterým budeme vystupovat na různých akcích, především u nás ve vsi. První vystoupení by nás mělo čekat už začátkem prosince.

Také cvičíme dětskou jogu formou zvířátek a abecedy. Cvičení dětí od 1 roku s rodiči začíná vždy v 16 hodin. Učíme se říkanky, tanečky, cvičení na nářadí, průlezkách, žíněnkách, balonech atd... dále věnujeme i chvílky psychomotorickému cvičení s rodiči.

Jsem moc ráda, že na cvičení chodí opravdu hodně rodičů i s dětmi mladšími, kterým není ještě ani 1 rok.

Naplánováno mám i několik procházek do přírody, kde se všichni, jak rodiče tak děti, budeme scházet a společně si vše užijeme.

ŠLAP! Monika Fejfarová

Užili si odpoledne s indiány

LIŠANY. Zkusit si rozdělat oheň pomocí křesadla, střílet z luku nebo chytat ryby. Jak žili indiáni před 150 lety si mohli vyzkoušet děti i dospělí v indiánské vesničce v Lišanech.

Vesnička s několika teepee a indiány stála v sobotu 3. září na fotbalovém hřišti v Lišanech. Akci tu nejen pro místní uspořádal místní spolek Lišanská šlapka. „Je to zase něco nového. Když jsme začínali, pořádali jsme cyklistický závod pro nás, pak pro naše děti a toto byla akce pro naše vnoučata,“ řekla za organizátory Irena Mikolášová.

Na indiány se přišlo podívat kolem 300 lidí. Děti plnily úkoly na stanovištích, za což dostávaly odměny, ale i dospělí si mohli vyzkoušet, jak se rozdělává oheň pomocí křesadla, nebo nahodit kruh na klacek. Pak přišlo na řadu divadlo s dvěma scénkami. První vyprávěla o příchodu bílého muže, druhá byla věnována Orlímu tanci. „Do toho se zapojily i děti. Tančily a zpívaly indiánskou písničku. Myslím, že si to moc užily,“ řekla.

A za indiány se převlékli i někteří členové spolku. Jaroslav Mikoláš ztvárnil Vinnetoua a Irena Mikolášová pak jeho sestru Nšo-či. A převleky na sebe vzaly i některé děti.

Vstupné na akci bylo zdarma a kdo přišel, dostal ještě buřtu, kterého si pak všichni společně opekli na ohni. „Letos nás čeká ještě soutěž o nejhezčí vánoční výzdobu a tradiční rozsvícení vánočního stromu,“ prozradila.

Převzato z Raportu, Renáta Fryčová

Ilustrace Ádla Čiháková

Jak vodník Filípek hledal rybník

V dávných časech, kdy na každém druhém potoce klapal mlýn, po prašných cestách jezdily koňské povozy a v hlubokých lesích bylo možné spatřit bludičky, divoženky nebo hejkala, putovali krajem pocestní, kterým se říkalo krajánci. Všude, kam přišli, byli vítáni. Ať již to byly krčmy, selské usedlosti nebo mlýny. Večer, po práci, se všichni okolo takového krajánka sesedli a poslouchali příběhy, které zažil na cestách. Inu, tehdy ještě neexistovaly televizory nebo rádia, noviny si mohli předplatit jen ti nejbohatší, a tak pantátové, panímámy i chasa si rádi poslechli nějaké novinky. Krajánka měly rády i děti. Vždycky pro ně měl na dobrou noc nějakou pěknou pohádku.

Jedno letní odpoledne zavítal do Loučného mlýna na Rakovnickém potoce krajánek Jíra. Nebyl tu poprvé, na Rakovnicko přicházel pravidelně. Nikdo nevěděl, odkud pochází, ale to nikomu nevadilo. Byl zábavným společníkem, a za pecen chleba, trochu sýra a džbáněk piva vyprávěl jeden příběh za druhým. Večer, když už dávno odzvonilo klekání, povídá Jíra dětem, které ho poslouchaly s otevřenými pusinkami: „Mrňousové, už jste slyšeli o vodníkovi, který se usadil v rybníku u mlýna na Rokytce?“ Děti kroutily hlavičkami, jako že o ničem takovém neslyšely. „Tak se tiše posadte, já vám o tom vodníkovi povím,“ řekl trošku zbytečně Jíra, protože děti seděly a ani nedutaly. Peříčko bys slyšel padnout na podlahu sednice...

Už je to několik let, kdy se potuloval Rokytkou, jak se v dávných časech říkalo Rakovnickému potoku, podivný mužík. Byl neučesaný, oblečený v zelených otrhaných šatech s prázdnou tornou přes rameno. Hlavu měl skloněnou a pořád si něco mumlal. Byl to vodník Filípek. U jedné lávky potkal pocestného. „Kam jdeš tou vodou?“ zeptal se ho pocestný. „Ale, hledám nějaký rybník, kde bych se mohl na stará kolena usadit. Už jsem prošel spoustu potoků i říček, i pěkné rybníky jsem viděl. Ale jakmile jsem vlezl do vody, už tu byl domácí hastrman a pakoval mě zase dál,“ posteskl si Filípek. Jen tak mimochodem, víte, od čeho vzniklo pojmenování hastrman? Od německého slova Wassermann, což značí vodní muž. No a našinci to zkomolili na hastrmana. „Zkus jít ještě kus proti proudu, tam je pěkný rybníček, i když ne velký. A u toho rybníčka klape mlýn,“ poradil mu krajánek. Filípek zajásal, poděkoval mu a vydal se dál po potoce. Netrvalo dlouho a přišel k útulnému rybníčku, ze kterého vytékala Rokytka. Spokojeně tu šuměla voda na mlýnském kole, a protože mlýn stál kousek stranou pod vsí u malého lesíka, nic nerušilo poklid tohoto místa. „Tady by se mně líbilo,“ zamnul si dlaněmi Filípek. „Jen aby tady už neměli svého hastrmana.“

Filípek se ještě kochal krásou rybníka, když před stavení vyšel mlynář. „Dobrý den, hospodáři, jestlipak je ten rybník volný?“ zeptal se Filípek. „Jak to myslíš, volný?“ podivil se mlynář. „No, jestli tu máte vodníka?“ dodal si kuráže Filípek. „Kdepak, tady nikdo není, je to moc malý rybník,“ odpověděl mlynář. „No, mně by to stačilo. Dával bych ti pozor, abys měl v náhonu vodu, jakou budeš potřebovat, pomalou nebo rychlou, budeš se mnou spokojený,“ chrлил ze sebe zelený mužíček. „Víš, já moc nepotřebuji, jen trochu tabáku si vykourím při měsíčku, když poslouchám, jak žáby zpívají,“ zasnul se Filípek. „Pokud je to tak, vodníku, tak si plácneme,“ nabídl mu pravici mlynář. „Když nám to bude šlapat, nějaký koláč nebo tabáček se pro tebe u nás najde,“ dodal pan otec. Tak se Filípek nastěhoval do rybníka u mlýna. Měl hodně práce – uklidit v rybníku, spočítat ryby, vysázet rákosí a dohlížet na potěr. Jak ubíhaly roky, dařilo se oběma. Jak Filípkovi, tak i mlynáři.

Jednoho jara, kdy mnoho dní lilo jako z konve, přišla po Rokytce velká voda. Mlynář se strachoval, že příval protrhne jeho rybník, odnese hráz a zaplaví mlýn. Dodnes nikdo neví, jak dokázal Filípek zvýšit hráz rybníka a pomocí zrychleného průtoku vypustí velkou vodu zkrotit. Zachránil tak mlýn před zkázou. Od vděčného mlynáře dostal novou fajfku a mlynářova čeled' se rozběhla po okolí a z blízkosti rybníka vytrhala všechny byliny, které vodníkům vadí, především kapradí, pelyněk černobýl, turan a devětsil. Mlynář nechal na hrázi vysadit dvě vrby, které dodnes v parných dnech vrhají na hladinu rybníka stín. Krajánek skončil své vyprávění a děti žadonily, aby jim pověděl ještě jeden příběh. „Když budete hodné, povím vám ho zítra. Ted' ale hajdy do peřin, zavřít očka a rychle spát.“ Rozloučil se s hospodářem a jeho ženou a odebral se nocovat na šalandu, aby si odpočinul. Zítra čekala všechny práce na poli.

Tomáš Bednařík

Lišany a fotbal

Dnešní doba není právě na velké jásnání, ale je nutno se občas trochu odreagovat.

A tak jako v měsíci březnu jsme si zaskotačili na maškarním karnevalu, tak jsme se rozhodli v říjnu na posvícení uskutečnit posvícenskou zábavu. A ta se skutečně vydařila, sešla se na dnešní dobu slušná téměř stovka hostů a velice dobře se pobavila za zvuků orchestru Melodie. No a posvícenské radování jsme ukončili v pondělí pěknou hodinkou v naší hospůdce za účinkování hudebníků Standy Soboty, Dana Drahokoupila a Pepy Kočího.

Naším fotbalistům se v podzimní části soutěže II. třídy okresního přeboru příliš nedaří, jsou zatím tři místa od chvostu tabulky. Nedaří se jim především střelecky, a tak jim dvěma snímky od úspěšného sportovce Petra Urbana chci nalít do jejich sebevědomí trochu optimismu z naší fotbalové historie.

ŠLAP! Jaroslav Kočí

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	SK Mšecké Žehrovice	11	9	2	0	35:15	29
2	TJ Sparta Lužná, z. s.	11	8	2	1	32:15	26
3	SK Ohnivec Městečko	11	6	4	1	31:24	22
4	TJ Sokol Janov, z. s.	11	6	3	2	30:20	21
5	SK Senomaty, z. s.	11	6	1	4	37:26	19
6	FC 05 Zavidov, z. s. B	11	6	1	4	28:23	19
7	FC Pásová ocel Olešná, z. s.	11	4	3	4	27:26	15
8	FC Jesenice	11	4	1	6	30:26	13
9	FK Kněževés, z. s.	11	4	1	6	19:29	13
10	TJ Sokol Pustověty, z. s.	11	4	0	7	21:33	12
11	SK Pavlíkov, z. s.	11	3	1	7	20:24	10
12	SK Lišany, z. s.	11	3	1	7	20:30	10
13	SK Sparta Řevničov, z. s.	11	2	3	6	26:28	9
14	Tělovýchovná jednota Čistá, z. s.	11	0	1	10	13:50	1

Ocenění za prestižní zemědělství

Jaroslav Mikoláš (třetí zleva) s dalšími zástupci oceněných firem v kategorii – společensky odpovědná firma a s náměstkem ministra zemědělství Jiřím Šírem (vpravo). Foto archiv -jm-

PRAHA/CHRÁŠŤANY. Na konci října proběhlo v Paspově sále pivovaru Staropramen v Praze vyhlášení vítězů již 21. ročníku soutěže Zemědělec roku. Mezi oceněními je i firma Lupofyt Chrášťany, která získala ocenění v kategorii – společensky odpovědná firma.

Cílem soutěže Zemědělec roku je zviditelnit zemědělství, najít a ve slavnostní atmosféře vyhlásit a ocenit nejlepší zemědělce pro jednotlivá výrobní zaměření a regiony v České republice. Hodnotící aspekty jsou stanoveny pro zemědělské podniky všech právních forem a velikostí. Letošní vyhlášení soutěže se konalo 20. října a záštitu nad ním převzal ministr zemědělství Zdeněk Nekula.

„Ocenění jsme získali za šetrné hospodaření, etické chování, spolupráci s obecními úřady a za vztah ke svým zaměstnancům. Toto významné ocenění firmy dokazuje, že i v současné době se dá hospodařit šetrně k životnímu prostředí, s dlouhodobou udržitelností a vztahu k přírodě,“ řekl spolumajitel společnosti Jaroslav Mikoláš.

A právě o udržitelném zemědělství s ohledem na klimatické změny se vedlo, ještě před samotným vyhlášením vítězů, několik přednášek a debat,

Zemědělec roku 2022

soutěž o nejlepšího zemědělského hospodáře
pořádaná pod záštitou ministra zemědělství

Vyhlášené kategorie v soutěži Zemědělec roku 2022

Kategorie	Prize
Hlavní kategorie:	
1. Zemědělec roku – zemědělná výroba	100 000 Kč
2. Zemědělec roku – pěstění	100 000 Kč
3. Zemědělec roku – chovatel	100 000 Kč
Speciální kategorie:	
1. Farmářka roku	20 000 Kč
2. Malý farmář roku do 40 let	20 000 Kč
3. Malá farma do 50 ha	20 000 Kč
4. Ekologický zemědělec	20 000 Kč
5. Objev roku – nově přiblížený soustředění	20 000 Kč
6. Slávkův ročník	20 000 Kč
Společensky odpovědný Zemědělec roku v kontextu adaptace na klimatickou změnu – půda, voda, krajina	
1. Právník osoba	20 000 Kč
2. Právník osoba	20 000 Kč
Krapičká kategorie:	
1. Zemědělec roku v kraji	20 000 Kč

Za spolupráci:

- Ing. Jan Dostál, ministr zemědělství ČR
- Ing. Martin Pícha, předseda AK ČR
- Ing. Jan Dostál, ministr zemědělství ČR
- Ing. Martin Pícha, předseda AK ČR

Za odbornou garanci: Ing. Jan Dostál, MSc., Ph.D., předseda ÚZMÚP
Za vyhlášení vítězů: Ing. Zdeněk Nekula, náměstek ministra zemědělství ČR

kde se mimo jiné hovořilo o nastavení podmínek, budoucnosti českého zemědělství. „Je potřeba mít na paměti, že naše zemědělství vyrábí kvalitní, chutné a zdravé potraviny a zároveň udržuje naši krásnou krajinu. Je potřeba pro zemědělce vytvářet takové podmínky, aby tyto naše potraviny byly pro všechny občany ekonomicky dostupné a nebyť závislý na dovozu potravin často pochybné kvality,“ vysvětlil.

Převzato z Raportu, Renáta Fryčová

Noční závod i ztráta bodů

MISANO/LIŠANY. O víkendu 17. a 18. září se jel další závod seriálu Porsche Sports Cup Deutschland. Tentokrát netradičně v Itálii na okruhu v Misano, domáckém okruhu závodníka Moto GP Valentina Rossiho. V sobotu se na dráze lišaňákoví Jaroslavu Mikolášovi příliš nedařilo, v neděli pak vybojoval krásné 2. místo.

„Byl to pro mě nejnáročnější závod. Měl jsem speciální přípravu a maximálně jsem trénoval. Byl jsem na místě dokonce o dva dny dříve, abych byl co nejvíce v pohodě,“ vypráví Mikoláš, který měl po letošních několika závodech šanci zabojovat o celkové 1. místo v seriálu.

Při prvním sobotním tréninku, který provázela vydatná dešť dojel Mikoláš s 2. nejrychlejším časem, což ho velice povzbudilo. V samotném závodě se mu už ale tolik nedařilo.

„Bohužel, při prvním závodě udělali mechanici chybu v nastavení elektroniky a já dojel až na 7. místě. Ve večerním závodě, který se bodoval 1,5 více body než normální závod, jsem pro změnu udělal zase hrubou chybu já. I když to do poloviny závodu vypadalo na bednu, nakonec jsem skončil 6. a byl jsem tak zklamaný, že jsem uvažoval o ukončení kariéry,“ vypráví.

V neděli, už uklidněný po sobotním neúspěchu, nastupoval Mikoláš na start s tím, že nemá už co ztratit. „Nakonec jsem dojel na fantastickém 2. místě a dostal novou energii do dalšího závodění.“

Jaroslav Mikoláš v nedělním závodě na italském okruhu v Misano vybojoval 2. místo. Na fotografii se ženou Irenou a mechaniky.

Další závody se jely o víkendu 15. a 16. října na známém německém okruhu Hockenheimring. O tom, jak dopadly, i o tom jaké místo v celkovém pořadí lišaňák Jaroslav Mikoláš nakonec vybojoval se dočtete v některém z dalších čísel Raportu.

Převzato z Raportu, Renáta Fryčová

Závod snů

Ve dnech 15. a 16. října se konalo finále celé závodní sezony Porsche Sports Cup Deutschland na legendárním okruhu Hockenheimring v Německu.

Účast závodníků i diváků byla vynikající, i když počasí bylo zejména v sobotu velice deštivé. Což se ukázalo pro mne po minulém mokřém závodě v Misano jako moje přednost. Ani jsem netušil, že se mi na mokřé trati bude tolik dařit. Zde se ukázaly výsledky mého zimního trénování na ledových plochách v Rakousku. Po Misano, kdy jsem klesl celkově na 5. místo, jsem přistupoval k tomuto finále s klidem a bez nervozity, smířen s tímto pořadím. V tréninku, kdy se na trať snášely

proudy deště, jsem skončil na perfektním 2. místě a těšil se na závod.

Po vyrovnaném a soustředěném výkonu jsem v závodě skončil těsně na 4. místě. Měl jsem při tak těžké a vyrovnané konkurenci opravdu radost. A to jsem nevěděl, co mě čeká v neděli. Do tréninku i závodu jsem nastupoval s mokkými gumami a ukázalo se, že přezdívka ze zimního trénování „pan profesor“ byla správná.

Splnil jsem si svůj životní sen, to je být jednou úplně první na velkých závodech. Bylo to velice těsné, ale skutečné. Málokdy v životě jsem měl tak obrovskou radost a myslel jsem, že se štěstím snad zblázním. Celý můj tým včetně vnučat jásal se mnou. Tímto výsledkem jsem se posunul i v celkovém pořadí na krásné 4. místo.

Děkuji celému týmu, mojí skvělé ženě, mechanikům i vnučatům za úžasnou podporu a pomoc. Tento výsledek pro mě znamená, že do příštího roku jdu s novým a odvážným cílem a to vybojovat celkově 3. místo – bednu. Je to krásná motivace, už se těším na závody v roce 2023.

Jaroslav Mikoláš

Z historie obce Lišany

Sušárny chmele

Sušárny chmele jsou výrazným architektonickým prvkem Rakovnícka, respektive všech chmelařských oblastí u nás, ale i v zahraničí. Sušení chmele je metodou uchování chmelových hlávek pro celoroční vaření piva, a to již od počátku pěstování chmele.

Nejdříve se chmel sušil obdobně jako jiné byliny, například léčivé, nebo třeba houby. Většinou na podlaze půdy nebo sítích. Někde se proto i zvětšovaly půdní prostory chmelových domů. Později se pro sušení chmele začaly stavět speciální přístavby, kde se vytvářely vysoké komory, v kterých vznikal vlastně komínový efekt pro rychlejší sušení. Do těchto komor se vkládaly vrstvy sít, na kterých se chmel sušil přirozeně.

To stačilo při malých plochách chmelnic a malých sklizních chmelových hlávek. V průběhu století se pěstování chmele začalo koncentrovat do nejlepších chmelařských poloh a tím rostla i výměra chmele u pěstitelů v těchto oblastech. Přirozené sušení přestávalo stačit k zabezpečení vysoké kvality chmelových hlávek pro rozvíjející se obchod s chmelem.

Bylo třeba zvýšit výkonnost sušáren. Sušárny se zvětšovaly plošně, případně se zvyšoval počet komor u pěstitele. Revolučním krokem bylo sušení chmele zvýšenými teplotami sušícího vzduchu. Ve spodní části komor či těsně vedle se přistavěly pece, které ohřívaly sušící vzduch. Zvýšily tak teplotu a rychlost proudícího vzduchu a jeho schopnost odebrat sušenému chmelu více vlhkosti. Aby kouř ze spalovaného materiálu neovlivnil vůni chmele a následně i chuť piva, používá se u nás dodnes nepřímý ohřev vzduchu. To znamená, že spaliny z pece ohřejí vzduch pod chmelem, ale samy přes chmel neprocházejí. Ohřev vzduchu umožnil zvýšit vrstvu sušeného chmele, do sušáren se zavádí lísky, které pojmu více chmele než síta. Lísky jsou vlastně síta s bočnicemi, jakýsi dřevěný šuplík. Nad lískami se chmel pak začíná sypat na žaluziové sklopné podlahy, které při sklopení umožní promíchání vrstvy chmele. Dodnes se tento systém tří žaluzií nad sebou používá. Z komory se pak usušený chmel vytáhl pomocí lísek, kam se chmel postupným sesypáváním z žaluzií dostal.

Takovéto sušení se u nás používalo až do 60. let minulého století. Sušárny se pouze rozšiřovaly či zvětšovaly. Z původních vestaveb či přístaveb

obytných či hospodářských budov se stávaly samostatné stavby, které jsou dodnes dominantami chmelařských obcí. Původní selské sušárny byly stavěny z kamenů a cihel, většinou jednokomorové. V době první československé republiky, a až do padesátých let minulého století, se stavěly dvoukomorové, později i tříkomorové sušárny z cihel. Posledním vývojovým stupněm komorového sušení chmele byly čtyřkomorové sušárny stavěné v 60. letech minulého století, převážně z betonu a škvárobetonových prvků. To jsou ty bělavé či šedavé velké stavby známé z okrajů našich chmelařských obcí.

Další vývoj sušení chmele již šel cestou kontinuálního sušení formou pásových sušáren, které zabírají menší prostor a umožnily snížit počet obsluhy. V posledních letech se u nás objevují sušárny amerického typu, kde se opět chmel suší v komoře, ale mnohem větší, pouze v jedné a vyšší vrstvě.

Komorové sušárny se však používají dodnes. Od 50. let minulého století se začaly modernizovat. Revoluční bylo, koncem 60. let, zavedení automatických kotlů na spalování ropných produktů, které rychle vytlačilo do té doby dominantní spalování uhlí. Takzvané chmelové uhlí bylo uhlí ve velkých kusech, aby se zajistila dlouhodobě minimálně kolísající teplota sušícího vzduchu. Nové topné medium, lehký topný olej, umožnil automatizaci udržování teploty. Nově se zavádí nucený oběh sušícího vzduchu, kdy ohřátý teplý vzduch již pouze nestoupá vzhůru, ale je tlačěn přes vrstvy chmele velkými ventilátory. Dalším zlepšením, mimo jiné i v Lišanech, byla plynofikace sušáren, aktuálně velmi diskutabilní. Dnes jsou dominantními palivy zemní plyn, extra lehký topný olej či recyklované motorové oleje.

V 80. letech se do komorových sušáren dodatečně zavádí klimatizace chmele, což do té doby byla pouze součást pásových sušáren. Jedná se o navazující technologii, kdy usušenému chmelu po vysypání ze sušárny, je zpětně vlhkým vzdu-

chem částečně zvýšena vlhkost. Důvodem je, aby při lisování nedošlo k mechanickému zničení stavby hlávky, aby se nerozpadla. Klimatizace chmele umožňuje tedy ihned po usušení chmel zabalit a expedovat obchodníkovi s chmelem.

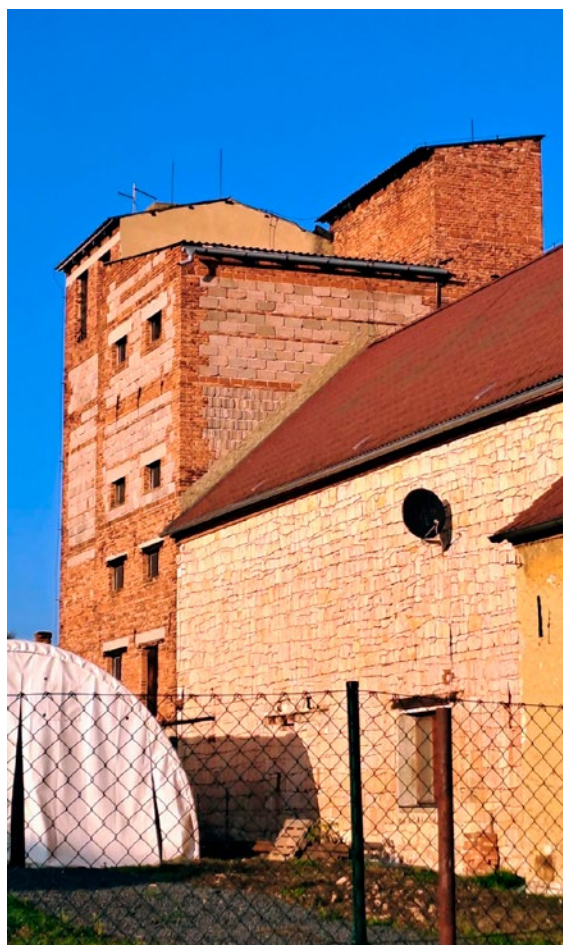
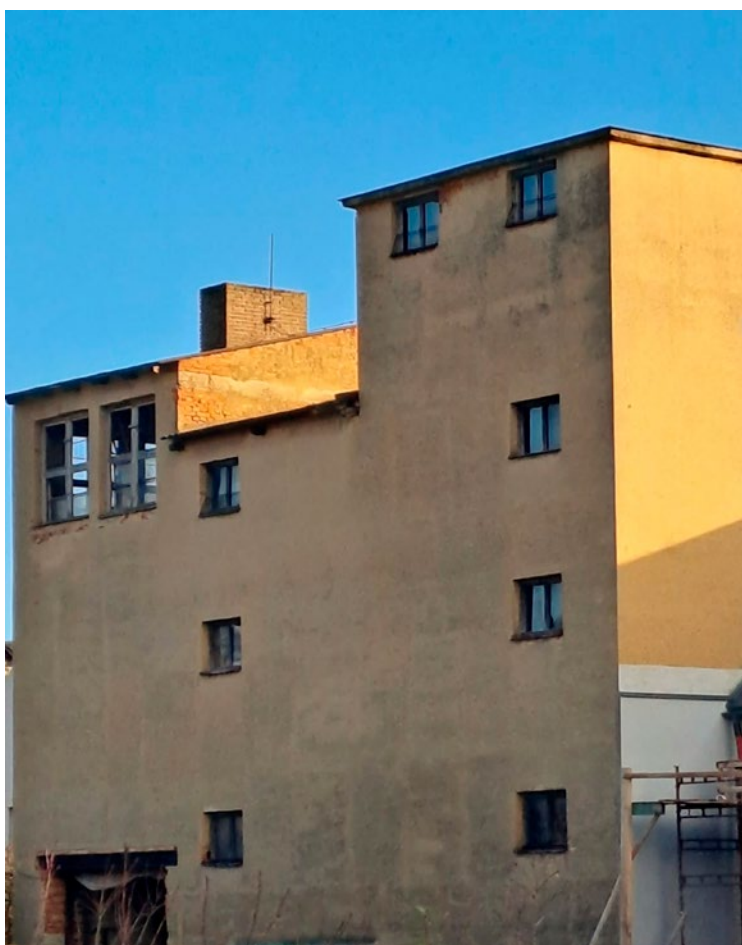
V současnosti se klasické komorové sušárny dále modernizují, zejména z důvodu snížení počtu sušičů, snížení nákladů na energie, zlepšení pivovarských kvalit chmele, a podobně.

Většina chmelových sušáren je pochopitelně běžně nepřístupná. Ty nejstarší, které jsou součástí vesnických obydlí jsou často již zničené a svoji historii prozrazují pouze svým typickým tvarem. K prohlédnutí jsou pro zájemce po dohodě s majiteli objektu. Jedna taková je ve vlastnictví obce Kněževes v nedávno rekonstruované části historického zájezdního hostince. V Kolečovicích je taková historická dvoukomorová sušárna znovu používána pro sušení chmele z místní tyčové chmelnice, která se nachází uprostřed obce. V Dubé na Čes-

kolipsku se nachází netypická chmelová sušárna, která je dokonce na seznamu technických památek. Mnoho výše uvedených informací, a mnoho dalších, může zájemce získat ve Chmelařském muzeu v Žatci. Některé mladší nepoužívané chmelové sušárny možná prohlídí vyznavači urbexu (vstupují do nepoužívaných objektů za účelem prohlídky a nic jiného tam nedělají). Dodnes využívané sušárny chmele jsou pak pro zájemce přístupné pouze se souhlasem provozovatelů, což může být zejména pro bývalé obsluhy sušáren zajímavé z hlediska jejich vzpomínek.

Ing. Václav Burger

Zakci Lišanské šlapky

Nakreslila Tereza Ledvinková

Nakreslila Justýna Zedníková

Nakreslila Natálie Pérezová

Lišanská šlapka
VYHLAŠUJE SOUTĚŽ

NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ VENKOVNÍ VÝZDOBA

KAŽDÝ Z MAJITELŮ 3 NEJHEZČÍCH VÝZDOB
OBDRŽÍ BALÍČEK V HODNOTĚ 1.000 Kč

UKONČENÍ SOUTĚŽE 11. 12. 2022 **ŠLAP!** WWW.LISANSKASLAPKA.CZ

